

220

1695. Συμβόλαιον προικίσεως ἄρρενος τέκνου, ἐν Νάξῳ, ἐν 200.

221

1695. Γραπτὰ ἔθιμα Σύρου, τῆς 13 Ἰουνίου, ἐν 130, VIII, σ. 499–500.

Τὴν σήμερον συμμαζομένοι ἡμεῖς οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι ἐπίτροποι καὶ προεστοί, καὶ ὅλοι οἱ ἐπίτροποι τοῦ παρόντος νησίου, ξεκαθαρίζομεν ἐδὼ παρὼν ὅλας τὰς τάξεις ὅπου ἐσταθήκασιν στὸ νησί μας ἀπὸ τὸ ἔκπαλαι, ὡς καθὼς εὗρεθήκαμεν καὶ ἐβεβαιωθήκαμεν ἀπὸ τούτους παλαιούς ἀνθρώπους πῶς ἦτον πάντα, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν εὗρισκονται γεγραμμένα, συμφωνημένοι ὅλοι εἰς μίαν γνώμην, θέλομεν νὰ τὰ βάλωμεν διαγράφον διὰ νὰ ἀκολουθοῦσιν ὅλοι ὡς καθὼς φαίνονται, καὶ νὰ μὴν σηκώνεται καθ' ἑνα νὰ χαλᾷ ταῖς συνήθειαις, διὰ τοῦτο ὅλοι τὰς βεβαιόνομεν πῶς εἶναι ἡ γνώμη μας καὶ ἀπογραφόμεσται ἀπὸ χειρὸς τοῦ Κατzellέρη τῆς κοινότητός μας.

1ον. Λέγομεν, ὅτι ὅποιος θέλει νὰ πουλήσῃ κανένα πράγμα ἀκίνητον, πρέπει νὰ διαλαληθῇ μὲ τὸν καστελάνον ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου καὶ Ἀγ. Ἰωάννου. Ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου ἔχει προτιμὴ νὰ τὸν ἀγοράζῃ εἰς τέρμινον ἡμ. 10 εἰς ἐκείνους ὅπου εὗρισκονται ἐπάνω στὸν τόπον, καὶ περάσσοντας αἱ 10 ἡμέραι καὶ δὲν ἤθελε γυρέφει τὰ δικαιώματά του, νὰ τὰ χάνῃ. Ὁ ξενιτεμένος νὰ ἔχῃ τέρμινον ὡς ἓνα χρόνον, ἤγουν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου εὗρίσκεται, ἢ ἂν ἔχῃ ἐδὼ ἐπιτροπικὸν διὰ γιενιά, νὰ τοῦ μηνᾶ νὰ γυρέφῃ τὰ δικαιώματά του, καὶ ἂν δὲν τὰ γυρέφῃ εἰς τὸ τέρμινον τοῦ χρόνου νὰ τὰ χάνῃ. Ὁ σκλάβος ὡς ὅπου νὰ ἔλθῃ στὸν τόπον νὰ στέκωνται τὰ δικαιώματά του καὶ τὸ πράγμα ν' ἀποκόβεται μὲ δύο ἀποκοφτάδες καὶ διαλημμένον ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

2ον. Λέγομεν ἐπάνω σταῖς γυναῖκες ὅπου ξεπέσωσι, ὅποια ἤθελε ξεπέσει μὲ τὸ θέλημά της, νὰ μὴν ἔχῃ καμμίας λογῆς δικαιώματα ἀπ' ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, καὶ μάλιστα νὰ εἶναι παιδεμένη καὶ ἀπὸ τούτους ἐπιτρόπους, καὶ ὅποιος ἄνδρας ἤθελε πάγει νὰ φορτζάρῃ καμμίαν γυναῖκα καὶ ἤθελεν εἶσθαι βεβαιωμένος μὲ μαρτύρους νὰ εἶναι κονταναριμένος διὰ τὸ κάτεργον.

3ον. Στὰ ἀνδρόγυνα ὅποιον μέρος χηρέφει καὶ ἔχει παιδιὰ νὰ πέρουν τὰ παιδιὰ τῶν ἀποθαμένων ὅλα των τὰ πράγματα ὡς κληρονόμοι, καὶ τὸ ζωντανὸν μέρος νὰ εἶναι κρατημένον. Ἄν ἴσως καὶ γυρέφῃ νὰ μεταπανδρευθῇ νὰ δίνῃ τῶν παιδιῶν του τὰ τρίτα τῶν πραγμάτων, ἤγουν ἀνίσως καὶ τὰ ρεφουδάρεν καὶ δὲν τὰ κυβερνᾷ. Εἶδεμὴ καὶ σταθεῖ ὡσὰν καλὸς γονέος, κατὰ τὸν θεόν, καὶ τὰ παιδιὰ νὰ εἶναι κρατημένα νὰ κυβερνοῦσι τοὺς γονέους των εἰς ἐκεῖνο ὅπου τῶν χρειάζεται στα γηρατεῖά των κατὰ τὴν δυνάμιν των.

4ον. Ὅποιος εἶναι ἄκληρος καὶ θέλει νὰ κάμῃ τεσταμέντο ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματά του, ἤγουν τὰ προικιά του τῶν κληρονόμων του, κατὰ τὰ προικοσύμφωνα ὅπου ἔχομεν, ἤγουν νὰ στρέφονται τὰ πράγματα στοὺς πρόσημους, ἂν δὲν κάμουν κληρονόμον, καὶ ἂν καὶ κάμουν καὶ κληρονόμον καὶ ἀποθάνῃ, πάλιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πρόσημους· παρὰ ὅσα εἶναι κόποι των, ἀγοράδες ἀπὸ τοὺς κόπους των νὰ εἶναι νοικοκύρης νὰ ταῖς ἀφίγη ὅπου θέλει, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ κόπους ὁλότελα καὶ θέλει ν' ἀφήσῃ ψυχικόν, ν' ἀφίγη ἀπὸ τὸ προικί του στὰ δέκα ἓνα, καὶ ὅχι περισσότερον.

δον. Σὰν ἀποθάνῃ τὸ ἓνα μέρος ἀπὸ τ' ἀνδρόγυνον καὶ θὲ νὰ μοιράσωσιν οἱ κληρονόμοι μὲ τὸ ζωντανὸν μέρος εἰς ὅλαις των ταῖς ἀγοράδες, νὰ ταῖς μοιράζωσιν ἴσια, καὶ ὅσα ροῦχα ἔχουν, ταῖς φορεσιαῖς των, τ' ἀνδρῖκια ροῦχα νὰ τὰ πέρνῃ τὸ μέρος τ' ἀνδρός, καὶ τὰ γυναικῖα ροῦχα νὰ τὰ πέρνῃ τὸ μέρος τῆς γυναικός, ἐξέχως ἂν ἔχωσι μαλαματικά ἢ ἀσημικά, νὰ τὰ μοιράζων ἴσια.

θον. Ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ κρισίματα λέγομεν ὅτι ὅποτε περάσουν τριάντα χρόνοι καὶ δὲν ἤθελεν γυρέφει ποτὲ κανένας τὰ δικαιώματά του, ὁλότελα νὰ μὴν ἀνεφανισθῇ εἰς καμμίαν κρίσιν, νὰ μὴν ἔχῃ πλέον δικαιώματα.

222

1695. Κανονισμὸς τῆς ἐν Λευκάδι Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκ 12 ἄρθρων,

ἐν ἑλλ. μεταφράσει, ἐν 242, σ. 15–20.

223

1695. Ἀγορὰ δικαίῳ προτιμήσεως, ἐν Παξοῖς, ἐν 295, σ. 113.

Διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἀνατρέπεται πώλησις γενομένη τὸ 1648, ἥτοι πρὸ 47 ἐτῶν, ὑπὲρ τοῦ Γ.Λ., ἐμφανισθέντος «ὡς πιλειὸ ἠγγυτώτερος, διὰ νὰ ξαγοράσῃ τὸ αὐτὸ χωράφι καὶ ἐλῆξ» παρὰ τῆς Κ.Μ., θυγατρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ ἀρχικοῦ ἀγοραστοῦ, «καὶ δὲν προτεντέρει ἢ ἄνωθεν κυρὰ Κ. εἰς τὸ ἄνωθεν κατζίβελο τίποτις... καὶ ἂν τὸν ἐδιασείσῃ τινὰς τὸν ἄνωθεν κυρὸ Γιάννη ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς κιούρας, νὰ τὸν ἐδιαφεντίζῃ ἢ ἄνωθεν κυρὰ Κ. ...».

224

1695. Φιρμάνιον ὑπὲρ μ. Θεσσαλονίκης καὶ Βεροίας, μνημ. ἐν 31, σ. 95.

225

1695. Διάταγμα ἀρχιστρατήγου Κερκύρας, περὶ ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Μ. πρωτοπαπᾶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων τῶν ὀρθοδόξων, μνημ. ἐν 276, σ. 114.

226

1695. Ἐγγραφὸν τοῦ Γενικοῦ Προβλεπτοῦ τῶν Ἰονίων Νήσων πρὸς τὸν πρωτοπαπᾶν Κερκύρας,

διὰ τοῦ ὁποίου, ἐπικαλούμενος ὡς δικαιολογίαν, τὰς «σοβαρὰς ἀταξίας» εἰς τὰ περὶ τὸν γάμον κλπ., τὰς προκαλουμένας ἐξ ἐγγράφων τοῦ πΚ, ἀπαγορεύει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, ἂν πρότερον δὲν ὑποβληθοῦν καὶ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς Διοικήσεως, ἐν 276, σ. 53.